

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 13^{ΗΣ} ΙΟΥΝΙΟΥ 1979

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ κ. ΚΩΝ. ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Κ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

‘Η ἐπίσημος ὑποδοχὴ νέου μέλους ἀποτελεῖ πάντοτε διὰ τὴν Ἀκαδημίαν ἡμέραν χαρᾶς. Ἀφορμὴ τῆς σημερινῆς ἔορταστικῆς ἐκδηλώσεως εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἰδρύματος δι’ ἐνὸς ἐκλεκτοῦ ἐπιστήμονος ἐκ τοῦ χώρου τῆς Νομικῆς, τοῦ κ. Κωνσταντίνου Εὐσταθιάδη. Οὗτος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διατελῶν καθηγητὴς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ενδισκεται διαρκῶς καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἔθνους ἐπὶ τῶν σημαντικωτάτων θεμάτων τῶν διεθνῶν σχέσεων. Δικαίως λοιπὸν καταλαμβάνει θέσιν ἀναμεταξύ μας, ἡ δὲ παρονότητα τον θὰ ἀποτελῇ τιμὴν διὰ τὴν Ἀκαδημίαν.

Τὸ ὑπὸ αὐτοῦ συντελεσθὲν ἐπιστημονικὸν ἔργον θὰ ἀναπτύξῃ κατ’ ἐντολὴν τῆς Συγκλήτου ὁ εἰδικώτερος ἐκ τῶν συναδέλφων, ὁ κ. Μιχαὴλ Στασινόπουλος, πρώτην Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας. Ὡς μὴν ἀνήκων εἰς αὐτὸν τὸν τομέα τοῦ πνεύματος περιορίζομαι νὰ τοῦ εὐχηθῶ ὅπως ἐξακολουθῇ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας τον πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἀκολουθῶν τὴν παράδοσιν ἐκλιπόντων σοφῶν συναδέλφων, οἵ δοποῖοι ἐλάμπουνταν τὸ ἵδρυμά μας καὶ γενικώτερον τὸν Ἑλληνισμόν.

Καλῶ τὸν νέον συνάδελφον νὰ πλησιάσῃ διὰ νὰ τοῦ ἀναρτήσω τὸ μέγα διάσημον τῆς Ἀκαδημίας.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ κ. ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

‘Αγαπητὲ συνάδελφε, Κύριε Κωνσταντῖνε Εὐσταθιάδη,

Μὲ μεγάλη χαρὰ ἐκπληρώνω τὴν ἐντολὴ τῆς Συγκλήτου τῆς Ἀκαδημίας, νὰ σᾶς προσφωνήσω κατὰ τὴν πανηγυρικὴ αὐτὴ στιγμή, ὅπου εἰσέρχεσθε μὲ τὴν

καθορισμένη ἀπὸ τὸν Ὀργανισμό μας ἐπισημότητα, στὸν ἵερὸν αὐτὸν χῶρο τοῦ Ἀγωτάτου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος τῆς χώρας.

Κατὰ τὰ καθιερωμένα, οἱ προσφωνήσεις αὐτές, ποὺ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν νεοεκλεγομένοντος Ἀκαδημαϊκούς, ἀποτελοῦν καὶ μία στοιχειώδη ἐπισκόπηση τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τοῦ τιμωμένου. Ἐνίστε, ή προσπάθεια αὐτὴ ἐπιτυγχάνει νὰ δώσει ἔνα ἔστω ἴσχυντον ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου αὐτοῦ. Ἄλλοτε δὲ, ή προσπάθεια αὐτὴ εἶναι καθαρὰ ματαιοπονία, ἀκριβῶς δὲ τοῦτο συμβαίνει στὴν περίπτωσή σας, ἀγαπητὲ συνάδελφε. Λιότι, πῶς νὰ περιλάβει κανέις, σὲ μία προσφώνηση δλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας, μία δσονδήποτε ἔστω στοιχειώδη ἐπισκόπηση ἐνὸς ἐπιστημονικοῦ ἔργου, δπως τὸ ἰδικό σας, ποὺ ἀποτελεῖ μία μικρὴ ἐπιστημονικὴ βιβλιοθήκη, καὶ συγχρόνως τὸν δσονδήποτε ἐπίσης στοιχειώδη ἀπολογισμὸν μιᾶς δραστηριότητος, τῆς δποίας ή διάρκεια καλύπτει μισὸν αἰῶνα; Μισὸν αἰῶνα διεθνοῦς συνεργασίας καλύπτει τὸ θέμα, ποὺ ἐδιαλέξατε γιὰ τὴν ἐναρκτήριο δικαίωση. Τὸ ἴδιο δὲ, αὐτὸν διάστημα καλύπτει καὶ ή συνεχής, ἔντονη, γόνυμη καὶ ἀκατάπανστη δραστηριότης σας στὸν χῶρο τῶν διεθνῶν σχέσεων.

Πραγματικά, ή πρώτη ἐμφάνισή σας στὴν ἔρευνα τοῦ διεθνοῦς δημοσίου δικαίου ἐσημειώθη πρὸς ἀπὸ 50 ἀκριβῶς χρόνια, τὸ 1929, μὲ τὴν μελέτη σας ὑπὸ τὸν τίτλο «*H πρωτοκόλλησις τῶν διεθνῶν συνθηκῶν παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Εθνῶν*».

Ἄκολονθεῖ ἡ διδακτορική σας διατριβή, στὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων, τὸ 1936, ὑπὸ τὸν τίτλο «*La responsabilité internationale de l'état pour les actes des organes judiciaires, et le problème du déni de justice en droit international*», εἰς δύο τόμους.

Ἡ διδακτορική σας αὐτὴ διατριβὴ ἀποτελεῖ σταθμό, ἀλλὰ συγχρόνως μία ἐντυπωσιακὴ ἀφετηρία γιὰ μιὰ λαμπρὰ διαδρομὴ στὴν ἐπιστήμη. Συχνά, οἱ διδακτορικὲς διατριβὲς χαρακτηρίζονται σφραγίδας ενοίων μὲ τὴν ἀξία των, μία δλόκληρη ἐπιστημονικὴ σταδιοδρομία. Εἴχατε τὴν τύχη καὶ τὴν τιμή, νὰ προλογίσει τὴν διατριβή σας ὁ πολὺς Νικόλαος Πολίτης. Συχνά, οἱ παλαιότεροι προλογίζονται ἔργα νεωτέρων καὶ ἐνίστε διακινδυνεύονταν προβλέψεις ενοίωνες γιὰ τὸ μέλλον τῶν νέων ἐπιστημόνων, ποὺ παίρνουν τὸ μέγα βάπτισμα μὲ τὴν διδακτορική των διατριβή. Οἱ προβλέψεις εἶναι ἐπισφαλεῖς καὶ συχνὰ δὲν ἐπαληθεύονται.

Ἐδῶ δὲ, δὲ Νικόλαος Πολίτης ἔγραφεν: «*O κ. Κωνσταντῖνος Ενσταθιάδης προσέφερε εἰς τὸ ἀκανθῶδες θέμα τῆς ἀρνησιδικίας στὸ διεθνὲς δίκαιο, μία πολύτιμη συμβολή... τὴν δποίαν θὰ σν μβον λενων ταὶ ἐφεξῆς δλοιοὶ εἰρενηταὶ ἐπωφελοῦνται ενοίωνες γιὰ τὸ μέλλον τῶν νέων ἐπιστημόνων, ποὺ παίρνουν τὸ μέγα βάπτισμα μὲ τὴν διδακτορική των διατριβῶν*. Τὸ ἔργον αὐτὸν μαρτυρεῖ πόσες δυνατό-

τητες διαθέτονταν τώρα οι ενδφνεῖς ἐρευνηταὶ γιὰ τὴν πρόσοδο τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν . . .).

Καὶ συμπεραίνει ὁ Νικόλαος Πολίτης «Ο κ. Κωνσταντῖνος Εὐσταθιάδης, ἀφοῦ ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ἴκανὸς γιὰ ἐπιστημονικὸ ἔργο, ἀνοιξε στὸν ἑαυτό του τὸ δρόμο γιὰ μιὰ λαμπρὰ σταδιοδομία. Τοῦ εὕχομαι νὰ τὴν διανύσει μὲ συνεχῆ ἐπιτυχία, πρὸς τιμὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς μεγίστην ωφέλεια τῆς ἐπιστήμης τοῦ διεθνοῦ δικαίου».

Πληρόστερη καὶ λαμπρότερη ἐπαλήθευση αὐτῆς τῆς ὡραίας προβλέψεως εἶναι δύσκολο νὰ συναντήσει κανεὶς σὲ μία ἐπιστημονικὴ σταδιοδομία. Ἐπροχωρήσατε μὲ βήματα μεγάλα καὶ σταθερά, ἀλλὰ καὶ ἐντυπωσιακά, προσφέροντας, ἀπὸ ἔτος σὲ ἔτος, μία συνεχῆ καὶ ἀδιάκοπη συμβολὴ στὴν ἐρευνα τοῦ διεθνοῦ δικαίου, ἀλλὰ καὶ μία συνεχῆ ἐπίσης καὶ ἐπιτυχῆ συμμετοχὴ στὴν πρακτικὴ τῶν διεθνῶν σχέσεων.

‘Ο κλάδος σας ἔχει αὐτὸν τὸν ἰδιαίτερο χαρακτῆρα, ὅτι οἱ ἀσχολούμενοι μὲ αὐτόν, δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ μείνουν ἀπλοὶ ἐρευνηταὶ εἰς τὸ σπουδαστήριο ἢ στὴν αἰθουσα τῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ ὀφείλονταν νὰ συμπληρώσουν τὴν θεωρητικὴ των συμβολὴ μὲ τὴν ἐμπρακτὴ συμμετοχή των στὴν πρακτικὴ τῶν διεθνῶν σχέσεων, ἐπειδὴ διαμέσου αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς πρακτικῆς διαμορφώνονται καὶ ἐξελίσσονται οἱ κανόνες τοῦ διεθνοῦ δικαίου. Αὐτὸ δέ, ίσχύει μὲ ἀκόμη ἐντονώτερο τρόπο, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ὅπου τὰ κράτη ἀπεφάσισαν νὰ συμμετέχουν ὡς μέλη μιᾶς δραγανωμένης διεθνοῦ κοινωνίας ὅλων τῶν πολιτισμένων κρατῶν.

Λοιπόν, σ’ αὐτὸν τὸν δύο παραλλήλους τομεῖς, διεκρίθητε ὅσον δλίγοι.

Στὸν τομέα τῆς θεωρίας, οἱ ἐπιστημονικὲς ἐργασίες σας καλύπτουν ἀρκετὲς χιλιάδες σελίδων. Δὲν λέγω ὅτι ἡ ποσότης ἀποδεικνύει ἀφ’ ἑαυτῆς τὴν ἀξία τῆς προσφορᾶς. Ἀλλὰ στὴν περίπτωσή σας, ἡ ποσότης ἀντιστοιχεῖ στὴν ποιότητα, ποὺ παραμένει πάντοτε ὑψηλὴ καὶ ἀποδεικνύει μία σπάνια γονιμότητα συγγραφική. Καὶ ἡ γονιμότης αὐτῆς ἔχει ἀσφαλῶς μεγαλύτερη ἀξία γιὰ τὴν ἐπιστήμη ἀπὸ τὴν φειδωλὴ δλιγογραφία, ποὺ συχνὰ ἐπικαλεῖται τὸ «οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τῷ εὗ» καὶ ἡ δύοις δύοις συχνὰ ἐπίσης συγκαλύπτει στειρότητα. “Οταν κανεὶς ἥμπορει νὰ προσφέρει πολλά, εἶναι καλὸ νὰ τὰ προσφέρει. Καὶ γιὰ τὴν ἰδική σας προσφορὰ εἶναι δυνατὸ νὰ λεχθεῖ ὅτι εἶναι «καὶ ε ᾶ καὶ πολύ». Καὶ αὐτὸ τὸ «εῦ καὶ πολὺ» ἡξιώθητε νὰ τὸ μεταδώσετε ἐπὶ πολλὲς δεκαετίες στὶς νεώτερες γενεές, ὡς διδάσκαλος, διακριτόμενος γιὰ τὴν εὐσυνειδησία καὶ τὴν στοργὴν πρὸς τοὺς μαθητάς σας.

Στὸν παραλληλο τομέα τῆς ἐμπράκτου συμμετοχῆς στὴν κίνηση τῶν διεθνῶν σχέσεων, ἡ ἐπίδοσή σας καὶ ἡ ἐπιτυχία σας εἶναι πλήρης. Ἐγίνατε πολὺ ἐνωρίς δ τακτικὸς συμμέτοχος τῶν διεθνῶν συναντήσεων, ὅχι μόνον ὡς ἀπλὸς ἀκροα-

της και συνομιλητής, άλλα και ώς δργανικό μέλος πολλῶν διεθνῶν συλλογικῶν δργάνων. Και ἐδῶ ή δραστηριότης σας ὑπῆρξεν ἀντίστοιχος και ισότιμος πρός τὴν θεωρητική σας ἐπίδοση. Οἱ συμμετοχὲς και οἱ συμβολές σας στὴ λειτουργία διεθνῶν δργάνων και σχηματισμῶν, φθάνουν σὲ πολὺ ὑψηλοὺς ἀριθμούς, και ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπεῖ ὅτι ὑπῆρξατε και εἰσθε πάντοτε δ τακτικὸς "Ελλην ἐκπρόσωπος, δ γνώριμος πλέον στὶς αἰθουσες τῶν διεθνῶν διασκέψεων και διεθνῶν διαβούλευσεων και ἴδιως στὴν καθέδρα τῶν μεγάλων διεθνῶν δργανισμῶν, δπως εἶναι δ Ὁργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης, τὸ Διεθνὲς Διαιτητικὸ Δικαστήριον τῆς Χάγης.

Τέλος, ἴδιαίτερη τιμὴ σᾶς ἀπένειμε τὸ διάσημον Ἰνστιτοῦτον Διεθνοῦς Δικαίου, δταν σᾶς ἐξέλεξε, τὸ 1969, ώς τακτικὸ μέλος τον, μὲ μεγάλη πλειοψηφία. Εἶναι μία ἴδιότης τιμητική, ή δποία δὲν ἀπονέμεται μὲ εὐκολία, και ή δποία εἶχεν ἀπονεμηθεῖ, ποὺν ἀπὸ σᾶς, σὲ ἐξέχοντες "Ελληνες, δπως δ Πολίτης, δ Στρέιτ, δ Σεφεριάδης, δ Σπυρόπουλος και δ πρὸ δλίγων μόλις ἡμερῶν ἀπελθὼν ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν Γεώργιος Μαριδάκης.

Κατὰ τὴν ἀσκηση αὐτῶν τῶν συμμετοχῶν σας στὴν διεθνῆ κίνηση, προσεφέρατε σημαντικὴ συμβολὴ στὰ ἔργα τῶν διεθνῶν Ὁργανισμῶν και ἴδιαίτερα, στὰ νομοθετικά των ἔργα. Ἐτσι, ἔχετε συμμετάσχει στὴ σύνταξη διεθνῶν συμβάσεων, τῶν δποίων τὰ κείμενα εἶναι βαρυσήμαντα και ἀποτελοῦν σταθμούς στὴν ἰστορία τῶν διεθνῶν σχέσεων. Και τέλος, ἐχοησιμοποιήσατε δλην τὴν ἐπιρροή σας στοὺς διεθνεῖς κύκλους, γιὰ νὰ ἀγωνισθεῖτε, χωρὶς διάλειμμα, ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν ἀπόφεων και ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν δικαίων. Ἐὰν ἔλεγε κανεὶς, δτι ἐφάνητε, μισὸν αἰῶνα, ἔνας ἀνεξάντλητος ἐρευνητής και ἔνας ἀκούραστος ἐργάτης τῶν διεθνῶν σχέσεων, θὰ ἔδινε ἵσως τὴν πιὸ ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς προσωπικότητός σας.

Μὲ αὐτὸὺς τοὺς τίτλους (δγκῶδες θεωρητικὸ ἔργο, μακρὰ διδακτικὴ πεῖρα και βαθυτάτη ἐμπειρία τῆς διεθνοῦς πρακτικῆς) ἐπλησιάσατε στὴν πύλη τοῦ Ἀνωτάτου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος τῆς χώρας. Ἡ ψῆφος τῶν συναδέλφων ἀνοιξε αὐτὴν τὴν πύλη γιὰ νὰ προσέλθετε ἐδῶ, δπου προσκομίζετε, οὕτε δλίγον οὕτε πολύ, τὸ ἔργο μισὸν αἰῶνος. Ἄρχισατε τὸ 1929 και ἐμφανίζεσθε τώρα σ' αὐτὸ τὸ βῆμα, ποὺ εἶναι τὸ ὑψηλότερο βῆμα στὴν ἀκαδημαϊκὴ κλίμακα, ἐμφανίζεσθε τὸ 1979 μὲ φορτίο ἐργασίας λαμπρό, φορτίο μακρᾶς και ἀδιακόπου διακονίας στὴν ἐπιστήμη.

Στὴν ἐπίσημη ὑποδοχή, ποὺ σᾶς προσφέρει αὐτὴν τὴ στιγμὴ ή Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, μὲ τὴν τιμὴ τῆς δποίας εἰσθε ἄξιος, προσθέτω, ἀγαπητὲ συνάδελφε, τὴν προσωπικὴ εὐχὴ μου, νὰ συνεχίσετε τὴν προσφορά σας και σ' αὐτὸ τὸ Ἀνωτάτον Ἰδρυμα, μὲ τὴν ἴδια ζωτικότητα και ἐπιτυχία ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη, ἔτη ἀγαθά, εἰοηνικὰ και ἐξ ἵσου ενδόκιμα.